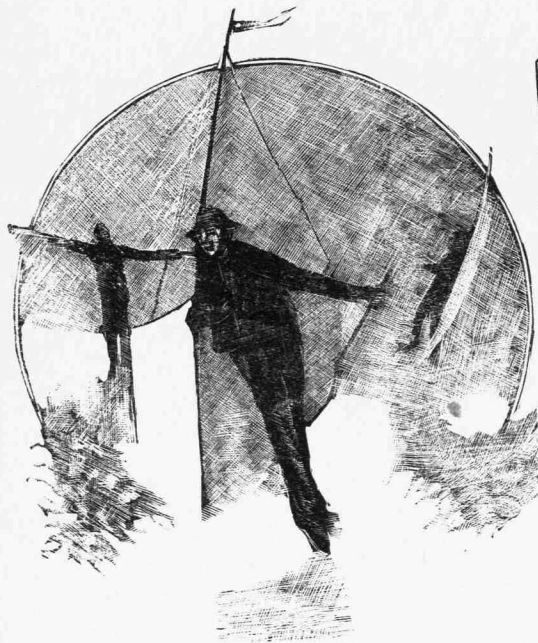

οὐρανοῦ ἐπρόκλισε μέχρι τοῦδε τὴν σύγχρονον Ἑλληνικὴν Καλλιτεχνίαν δι' ἀρίστων συνθεμάτων.

Ἡ «*Ποικίλη Στοά*» παραθέτουσα τὴν εἰκόνα τοῦ συμπαθοῦς Μουσουργοῦ, δημοσιεύει καὶ ἀνέκδοτον ἐξαιρετον Μουσικὸν Ἔργον τοῦ κ. **Τ. Μπέττου**. Ἡ ὑπὸ τὸν τίτλον «*Gavotte All'Antiquo*» δημοσιευομένη ἐν τῷ παρόντι τόμῳ *Μουσικὴ Σύνθεσις* τοῦ κ. Μπέττου, εἶναι ἐκ τῶν ἔργων, ἅτινα ἀνήκουσιν εἰς τοὺς Μεσαιωνικοὺς χρόνους. Ἡ «*Gavotte*» ἦτο ἐκ τῶν χορῶν, αἱ ὅποιοι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦσαν τὰ μάλιστα ἐν χρήσει καὶ ἐνεποιοῦν τὴν βαθυτέραν ἐντύπωσιν εἰς τὰς αἰθούσας τῶν ἵπποτῶν. Τὴν μουσικὴν διακρίνει τὸ ὅλιον ἰδιόρρυθμον, τὸ γλυκύ, καὶ ἡ λεπτότης, ἀνταποκρινομένη εἰς τὰς πλήρεις χάριτος ὑποκλίσεις καὶ τοὺς ἀριστοκρατικοὺς τρόπους τῶν αἰθουσῶν τῶν τότε καιρῶν. *Μουσικὴ ἀρχαιοπρεπής, προτιμωμένη καὶ σήμερον εἰς τὰς αἰθούσας καὶ τὰς ἐν Εὐρώπῃ συναυλίας.* Τοιαύτης φύσεως καὶ ἡ «*Gavotte*» τοῦ κ. **Μπέττου**, ἔτυχεν ἐνθέρμων ἐπαίνων καὶ ὑπὸ Γερμανῶν μουσικῶν.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ
"ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΣΤΟΑΣ."

«ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ» ἐπιθυμοῦσα νὰ συντελέσῃ τὸ ἐφ' ἑαυτῇ, εἰς ἐπίσχεσιν τῆς Διηγηματογραφίας, ἐνὸς τῶν ἐλευστικωτέρων κλάδων τῆς Φιλολογίας, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εἰς τὸ προσεχὲς ἔτος τοῦ 1900 τῆς **Δεκαπενταετηρίδος** οὗτης ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της. προβαίνει εἰς τὴν προκήρξιν **Διαγωνίσματος** πρὸς σύνθεσιν **Διηγημάτων** ὑπὸ τοῦς ἀκολούθους ὅρους:

1) Πᾶν ὑποβληθὸς δέον νὰ ᾖ ὅπως **πρωτότυπον**, ἀφιεμένης πλήρους ἐλευθερίας εἰς τὸν γράφοντα ὡς πρὸς τὸ θέμα, τὴν γλῶσσαν καὶ τὸ εἶδος: (**Ἱστορικὸν Διήγημα, ἠθογραφικόν, Κοινωνικόν, Ποιητικόν ἢ Σατυρικόν**).

2) Ἐκαστον ἐξ αὐτῶν δέον νὰ ὑπερβαίῃ πάντοτε κατ' ἐλάχιστον τὰς 16 σελίδας τῆς «ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΣΤΟΑΣ» καὶ νὰ ᾖ καθαρογεγραμμένον.

3) Τὰ χειρόγραφα θὰ ᾧσιν ἐντὸς

μεγάλου φακέλλου περιέχοντος καὶ ἄλλον μικρότερον, μετ' ὄνομα τοῦ ἀποστολέως ἐσφραγισμένον.

4) Τὰ χειρόγραφα δέον νὰ σταλῶσιν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΣΤΟΑΣ» μέχρι τῆς 28 τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1899.

5) Τοιμελής Ἐπιτροπή ἐν τῶν διαπρεπεστέρων συνεργατῶν τῆς «ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΣΤΟΑΣ», ἦν θὰ ὀρίσῃ μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ὁ Διευθυντὴς αὐτῆς, θὰ κρίνῃ τὰ ὑποβληθησόμενα ἔργα. Ἡ ἡμέρα τῆς ἀναγνώσεως τῆς κρίσεως θὰ προαναγγελεθῇ διὰ τῶν Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων.

6) Ἀπονεμηθῆσονται 4 βραβεῖα: Ἐν εἰς Ἱστορικὸν Διήγημα, ἐν εἰς Διήγημα Ἡθογραφικόν, ἐν εἰς Σύγχρονον κοινωνικῆς ὑποθέσεως, καὶ ἐν εἰς Ποιητικὸν Διήγημα, ἀνὰ 100 δραχ. εἰς ἕκαστον. Ἐξ ἐκάστου δὲ εἶδους θὰ τύχῃ καὶ ἀνὰ ἓν ἔργον ἐπαίνου. Ἐν ἣ περιπτώσει δὲν τύχῃ βραβεῖον εἰδός τι, τὸ βραβεῖον θὰ διανέμηται μετὰ τῶν ἄλλων βραβευθησομένων.

7) Τὰ βραβευθησόμενα δημοσιευθήσονται μετὰ τῆς κρίσεως τῆς ἀγανοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐν τῷ ΙΕ' τόμῳ τῆς «ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΣΤΟΑΣ» τοῦ ἔτους 1900, συνοδευόμενα ὑπὸ λαμπρῶν εἰκόνων (χαραχθισομένων ἐν Γερμανίᾳ) τῶν Σηγηγραφέων, τὰ δὲ κριθησόμενα ἄξια ἐπαίνου καὶ ταῦτα θὰ δημοσιευθῶσιν ἐν τῷ ἰδίῳ τόμῳ.

8) Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Μαΐου 1899

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ «ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΣΤΟΑΣ»

Ο παρῶν ΙΔ' τόμος τῆς «ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΣΤΟΑΣ», ἀντὶ τῶν ἐν τῇ Ἀγγελίᾳ ἀναγραφέντων 32 τυπογραφικῶν φύλλων, ἀπετελέσθη ἐκ 36, ἀκριβέστερον δ' εἰπεῖν ἢ ἐν αὐτῷ συμπίκνωσις τῆς ὕλης καὶ ὁ ἀνεὺν διαστίχων σχεδὸν καταρτισμὸς ὀλοκλήρου τοῦ ἔργου, συμπληροῦ κανονικῆν σύνθεσιν Συγγράμματος ἐκ 45 τυπογραφικῶν φύλλων.

Αἱ ἐν γένει δ' ἕτεραι μεγάλαι εἰς τὸ σύνολον προσθήκαι ἐπέφερον καὶ τὴν μικρὰν καθυστερήσιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ τόμου 1899, πεποιθαμέν ὅμως ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον θὰ ἐκτιμῆσθαι προσκοντὸς τοὺς εἰλικρινεῖς ἡμῶν ἀγῶνας δι' ὧν πλέον ἢ «ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ», ὡς ἔθνη Εἰκονογραφημένη Ἐπετηρὶς εἰσάγει νέαν καινοτομίαν καὶ ἐγκαινίζει νέαν περιόδον προόδου, δράσεως καὶ χρῆσιμότητος.

